

В своїй хаті й своя правда, і сила, і воля.
Тарас ШЕВЧЕНКО

Ямни́ця

№ 6 (14) грудень 2012 року

Дорогі ямничани!
Прийміть найщиріші вітання з
Новим роком і Різдвом Христовим!

Наближаються святкові дні, сповнені новорічними радощами та різдвяними щедротами, які зігривають людські душі, вселяючи в нас надію на добро, милосердя та любов.

Новий рік – це яскраве, красиве, урочисте і веселе свято із зеленою ялинкою, із різномальоровими прикрасами, із щасливими дитячими обличчями, надіями і радістю кожної родини. І, напевно, саме в миттєвості народження нового року ми ще раз осягаємо свою сутність – призначення на цій землі, відчуваємо тепло своєї родини та оселі. Кохані із нас прожив рік, що минає, по різному – були і радість і досягнення, проблеми та невдачі.

Хай надія і віра в себе та свої сили надихає Вас на здійснення найзаповітніших Ваших мрій. І хай збудеться все задумане, а 2013 рік

стане таким, яким ми хочемо його бачити, хай він буде роком благополуччя, добробуту та реальних змін на краще. Нехай тепло родинного вогнища зігриває наші душі і серця, нехай у кожну домівку прийде святковий настрій, достаток, мир і злагода, віра у завтрашній день.

Зустрічали Новий рік, святкуючи Різдво Христове побажаємо один одному Любові та Віри. Віри в себе, в процвітання нашої Ямниці, всієї України. Подаруємо найдорожче і найцінніше – любов і тепло наших сердць, увагу і турботу нашим близьким і рідним. Хай Різдвяна зоря запалить у Ваших серцях вогонь віри та любові, надії та оптимізму, наснаги та невилучної енергії.

З найкращими побажаннями, сільський голова Іван КОВАЛЬЧУК

З Новим роком!

Проб'ють куранти на стіні,
І українські трудаři,
Зустрінуть у сімейнім колі
Рік Новий і різні долі.

Обніме мати дочку, сина,
Батько подасть кріпкій напій,
За стіл засяде вся родина
Встрічати буде рік Новий..

Тож з Новим роком, друзі ми!,
Вигідні і лікарі,
Хлібороби наші ширі,
Всі дорослі і малі.

Новий рік спішить до нас
В казковій кареті,
В мірі хай проходить час
На усій планеті.

Щоб у кожній нашій хаті,
Усієї та місті,
Люди стали б жити краще
Й фізично сильніші.

Щоб у Києві – столиці,
У Верховній Раді,
Мова чулась українська,
І слова ласкаві.

Щоб не було «лівих», «правих» –
Там всі українці,
Тож з'єднайтесь на цей раз,
Як зробили німці.

Й поверніть на Україну
Те, що в людей вкрали,
І в Швейцарії сковали
У банках долари.

Щоб в Новому році
Навели порядок,
Щоб бізнесмени працювали,
Зменшили податки.

Щоби щедрий урожай
Селяни зібрали,
І паухчий коровай,
На рушник поклали.

Щоб у цьому році,
Вже на кожнім кроці,
Українські люди
Ці зміни відчули.

Щоби наші олімпійці,
Київське «Динамо»
Доказали, що вкраїнці
Діять хліб і сало.

Щоби наші футbolісти,
Як майстри бували,
Привезли у Київ столінний
Кубок і медалі.

Щоби наша молодь
Вчилася й працювала,
Щоби вільна Україна
Гідну зміну мала...

Іван ІВАНОЧКО

Нашій церкві – 80

Ямни́цька церква має досить давню і водночас загадкову історію. Перші згадки про святу та священиків Ямниці знаходимо у документах дуже давніх часів. В листрації 1565 року згадуються два ямни́цькі священики, а німецький мандрівник Ульріх фон Вердум в 1672 році, проїжджаючи через село, бачив у Ямниці церкву. Далі проходить темна лінія в історії церкви, аж до 1772 р. Саме цього року, йдеться в «Шематизмі станиславівської єпархії за 1887 р.», було побудовано нову церкву в Ямниці «Парохіяльна Церква св. Николая, отд. Катедри 7 км дерев'яна, вистроена року 1772. благ. р. Метрики має отр. р. 1772...». Отже виходить так, що між 1672 та 1772 перша церква в Ямниці чимось – чи кимось була зруйнована.

В 1772 році побудована в Ямниці друга церква, яка проіснувала 144 роки. Між 1916-1917 роками під час військових дій Першої світової війни церква в Ямниці згоріла. «Поглянув у сторону церкви. Стояла, як чудовище. Прегарна колись, з п'ятьма банями, по майстерськи на «вуглах» збудована, без ц'яха. Півтораста літ перестояла – розкішна та пишна! А тепер сторчала об смалена зрубом, без бань, без даху», – згадував в 1917 році М. Струйинський.

Процес будівництва третьої церкви, сучасної, тривав досить довго в зв'язку з повоєнним становищем та браком коштів. Тодішній парох о. Юстин Гірняк доклав багато зусиль, щоб відновити храм в селі. В кінці 20-х років розпочалось спорудження фундаменту для церкви. Володимир Б'ялик (1923 р. н.) пригадував, що коли копали фундамент під церкву, то вибирали десятки кісток помертвих людей. Їх складали у великий ящик (на місці теперішнього церковного подвір'я) знаходилось давнє ямни́цьке кладовище), а потім перезахоронили на теперішньому старому кладовищі. Для будівництва церкви були запрошенні майстри із села Цінева. Очолив їх майстер Тома Джурин. В 1932 році будівництво церкви св. Миколая було завершено.

Під час Другої світової війни, в липні 1944 року, храм св. Миколая ледь не був зруйнований: хотіли підрівніти під час відступу угурско-німецькі війська. Тільки щасливий випадок врятував цю духовну святыню.

Ямни́цька громада парафії св. Миколая була першою на Прикарпатті, яка разом із священиком митр. прот. Михайлom Федораком вийшла з підпорядкування Російської Православної Церкви (1989 року) та повернулася до віри батьків.

25 жовтня 2009 року громада зустрічала хілбом-сілью двох єпископів – владику Івано-Франківського кир Володимира Війтішина та владику Коломийсько-Чернівецького кир Миколу Сімкайла. Після спільноЯ подячної молитви єпископ Івано-Франківській кир Володимиr Війтішин відзначив грамотами всіх тих, хто відстоював УГКЦ в час підпілля та час легалізації Церкви і

хто спричинився до відновлення парафіяльного храму та переходу парафії в лоно УГКЦ. Це – Семен Дейчаківський та Роман Ткач. Єпископською грамотою за ревне сприяння і допомогу в переході громади в лоно УГКЦ було відзначено п. Анну Федорак, митр. прот. Михайла Федорака, а ще – Петра Савчука, Ірину Мороз, Семена Дейчаківського, Марію Дейчаківську, Антона Тиркота, Марію Федорак, Ярославу Малику, Миколу Шпільчака, Івана Ковальчука, Василя Ребрика, Івана Комара, Миколу Хлібкевича, Ярослава Мельника, Степана Вирсту, Михайлу Боднарчук, Мирослава Зуб'яка, Ганну Призлату, Євгенію Коновалік, Ганну Липецьку – і це далеко не всі свідомі люди ямни́цької громади, які стояли біля початків відродження своєї Церкви в селі. Окрім того, за жертовність у відновленні парафіяльного храму патріаршими грамотами глави УГКЦ благеніншого Любомира Гузара

відзначено народних депутатів України Романа Ткача, Миколу Круца, Зіновія Шкутяка, депутата обласної ради Романію Постолянью.

Також цього дня владики Володимир та Микола освятили встановлені обабіч дверей дві пам'ятні дошки. Першу – світлої пам'яті митр. прот. Михайла Федорака – ревностного пароха с. Ямниці, який зразу ж після відправи в Дем'янову Лазі, де 29 жовтня 1989 року зібралося більше півмільйона люді, запросив владику Павла Василиця відправити молебень на могилі січових стрільців в Ямниці і таким чином привів громаду до УГКЦ, і другу – з нагоди переходу громади с. Ямниці в лоно УГКЦ та 20-річчя виходу УГКЦ з підпілля. А на завершення владики освятили новий дзвін, якого названо на честь патрона парафії Миколая Чудотворця – «св. Миколай».

Андрій СМІЖАК

Святыня

Наша церква всіх єднає
У спільноту вірних ширі,
Слово Боге в ній лунає,
І скрізовує до миру.

Щоб у правді не зламатись,
А ще не східити з пути.
За Христа завжди триматись,
Бути мітарем в житті.

Дзвони над селом лунають...
Стів іх будить чисті думи.

Раді люди – віру мають,
Щоб прожити в призадумі.

Мелодійний дзвін церковний,
Живить звичай і душу.
Він з дитинства вже відомий,
Нагада, як жили муши.

Свято й будень –
Церква з нами.
Вона – надія і розрада...
І квітнуть під сонцем фами.
І живе Христова правда.

**Возлюбленні
у Христі браття
і сестри!
Дорогі ямничани!
Христос рождається!
Славімо Його!**

У новому році бажаємо Вам радості у Новонародженному Христі, здоров'я, довгих років життя, миру, любові і допомоги Божої на нелегкому шляху спасіння!

Молитвою бажаємо Вам та Вашим рідним духовної радості й благодатної допомоги від Пресвятої Богородиці та Новонародженого Спасителя нашого Ісуса Христа в усіх Ваших добрих справах і думках на славу Господню та боголюбивого народу України!

Парох с. Ямниця,
о. декан Багдан Курілів
та священик-помічник,
о. Віталій Кузьмин

Вітаємо!

Сільський голова Іван Ковальчук, депутатський корпус та виконавчий комітет вітають **Вишневецьку Оксану Миколаївну** з Днем народження.

Хай Вам завжди посміхається доля,
Несуть тільки радість з собою роки,
Хай щастя й здоров'я не зрадять ніколи,
Хай збудуться мрії, бажання й думки.

Снаги трудової – без ліку,
Пошани й добра – від людей,
Щасливого й довгого віку,
Бажаємо Вам у день цей.

Здобутки та перспективи розвитку Ямниці

Голова районної державної адміністрації Ігор Овчар провів виїзний прийом громадян із особистих питань 3 жовтня у Ямниці. Сільський голова Іван Ковальчук розповів голові РДА про актуальні питання життя громади та ознайомив керівника району з роботою місцевих установ бюджетної сфери.

Разом з головним лікарем Лисецької центральної лікарні Тарасом Скоропадом голова районної державної адміністрації оглянули Ямницьку клінічну лікарську амбулаторію загальній практики-сімейної медицини, що обслуговує жителів 3 населених пунктів – Клузовів, Угринова і Ямниці. Цей медичний заклад має професійний персонал (штат – 18 осіб), обладнані кабінети і новітнє медичне устаткування (електронний кардіограф, ендоскоп із системою відео спостереження). Серед актуальних питань амбулаторії – обладнання на базі амбулаторії пункту швидкої медичної допомоги – зазначалось у районній пресі.

На прийомі у голови районної державної адміністрації побували жителі села, які звернулися з проханням допомогти у вирішенні спірних питань земельного та господарського характеру.

Ігор Овчар відвідав дошкільний навчальний заклад «Зірочка», де дошкільну підготовку проходять 85 дітей. Зважаючи на зростання народжуваності перед сільською владою постає питання щодо перспективи створення на базі місцевої школи навчально-виховного комплексу. Необхідним є і введення посади медичної сестри, яка б забезпечувала належний медичний догляд за вихованцями дитячого садка.

Також голова районної держав-

Поздоровляємо!

Колектив працівників ПАТ «Івано-Франківськцемент», члени правління та Ямницька сільська рада вітають з днем ангела – святого Миколая – щиру, віддану людину, почесного голову правління товариства

Круца Миколу Федоровича.

Зачимо Вам міцного, як граніт, здоров'я, справжнього людського щастя, сімейного затишку, добробуту і всіляких гараздів. Нехай любов наповнє Ваше серце, віра скріплює душу, ангел-хоронитель – святий Миколай – оберігає від лиха!

Протягом багатьох років Ви як керівник відомого в межах України підприємства виявляли творчу і ділову енергію, організаторські здібності, вміння передбачати і вирішувати перспективні задачі, наполегливість у досягненні поставлених завдань.

Хай поруч з Вами завжди будуть вірні друзі, надійні колеги та партнери, а доля та рідна земля надають Вам силу та енергії на довгі роки для здійснення всіх Ваших задумів і досягнення вагомих здобутків.

Бажаємо, щоб день святого Миколая приніс Вам і Вашим близьким дивовижне відчуття радості, любові та піднесеного настрою.

Щиро вітаємо!

Ямницька сільська рада широ вітає із Днем народження депутата районної ради **Ребрика Василя Михайловича.**

Бажаємо щастя і достатку,
Ясного неба і тепла,
В житті Вам згоди й порядку,
Щоб доля світлою була.

В роботі – успіхів, везіння,
У справах – вічного горіння!
Від душі любові вам бажаєм,
І хай Вам Господь Бог допомагає.

ної адміністрації ознайомився з станом готовності виборчих дільниць, що розташовані у приміщенні Ямницької загальноосвітньої школи І-ІІІ ступенів.

Практично-методичну допомогу працівникам сільської ради надали заступник керівника апарату, начальник організаційного відділу Василь Бойко та спеціаліст І категорії сектора роботи із зверненнями громадян апарату районної державної адміністрації Уляна Мікієвич.

Підводячи підсумки, голова районної державної адміністрації Ігор Овчар відзначив належний стан ведення діловодства в Ямницькій сільській раді, згуртовану роботу влади на благо громади села та успішну взаємодію у трикутнику «влада – громада – церква».

Газета «Вперед» № 41

Ямницька сільська рада

XIII сесія 6 демократичного скликання

0,2037 га, яка знаходиться за адресою с. Ямниця вул. Н. Яремчука, 2 Г.

Рішення прийнято.

Сьомим питанням порядку денного було:

– про надання дозволу ПАТ «Івано-Франківськцемент» на виконання будівельних робіт в с. Ямниця по вул. Н. Яремчука, 2 на такі об'єкти:
– реконструкція головного корпусу цеху меліничних бінгів з облаштуванням ремонтно-механічного цеху;

– реконструкція відділення цеху медичних бінгів;

– реконструкція шиферного цеху з облаштуванням відділення фасування цементу;

– реконструкція другого і третього поверхів профілакторію з облаштуванням адміністративно- побутових приміщень;

– реконструкція складу цементу та галереї завантаження силосів.

13 депутатів це рішення прийняли, 1 проти, 4 утрималось.

При розгляді заяв громадян було поставлене на голосування питання про виділення 0,5 га землі (біля заводу «Барва») голові земельної комісії с/р П'яті А. Р. для ведення ОСГ. Це питання викликало гостру суперечку між деякими депутатами. Сільська влада наголосила, що землі під індивідуальну житлову забудову (план) в Ямниці немає, для ведення ОСГ земля є. 14 депутатів рішення прийняли, 1 проти, 3 утримались.

Окрім цього, громадською організацією «Поклик Ямниці» було розроблено і внесено у порядок денний сесії (депутат Шпільчак В.) положення про «Пайову участу у розвитку інфраструктури села Ямниці». Даний документ містить у собі положення, договір про пайову участу та аналіз впливу регуляторного акту. Це клопітка праця багатьох людей. Прийняття положення в цілому (депутати прийняли за основу) дасть можливість з 1 січня 2013 року значно наповнити сільський бюджет, а отримані кошти направити на розвиток інфраструктури Ямниці (будівництво Будинку культури, добудову школи, берегозахисту, доріг тощо).

Сільську раду пограбували

В ніч з 8 на 9 листопада зловмисники зламали навіконні грата та прорвалися в приміщення сільської ради. Грабіжники заволоділи чотирма комп'ютерами, ноутбуком (системні блоки, монітори, UPS – джерел безперебійного живлення) та флеш-картами (приблизна сума збитків становить 22-25 тис. грн.). Один комп'ютер застарілої моделі грабіжники залишили. Окрім сільської ради, зловмисники пробралися в приміщення Ямницького відділення поштового зв'язку, де покупили побутову хімію (пральні порошки, мило та інше) на суму до 500 грн.

Правоохоронці не виявили відбитків пальців. Пошуки грабіжників тривають.

На XIII сесії депутати вирішили встановити в приміщенні Ямницької сільської ради систему охорони (сигналізацію). Сума встановлення буде становити приблизно 8 тис. грн.

До відома суб'єктів господарювання!

Ямницька сільська рада розглядає проект рішення «Про пайову участу суб'єктів господарювання в розвитку інфраструктури села».

Ознайомитися з текстом рішення та подати свої пропозиції можна в приміщенні сільської ради (кабінет сільського голови).

Пропозиції приймаються до 10 січня 2013 року.

Вибори 2012 в Ямниці

Цьогоріч епопея виборів досягла всіх меж. Щодня ямничани отримували різного формату агітації. У своїх ЗМІ кандидати намагалися кожного виборця переконати в тому, щоб він віддав свій голос саме за нього. Не менш частими були зустрічі із депутатами в приміщенні Ямницької ЗОШ I-III ступенів. На них цікаво було побачити і почути, як проходить жорстка внутрішня боротьба між кандидатами. Один одного настільки «поливав брудом», що перед голосуванням багато жителів Ямниці розводили руками - «за кого ж тоді віддати свій голос»? В останній тиждень передвиборчої кампанії розпочалися різноманітні концерти на підтримку кандидатів - такий собі «передвиборчий фестиваль». Завітав до Ямниці і Герой України Юрій Шухевич, який підтримував одного із кандидатів. На зустріч із цією людиною-легендою, сином головнокомандувача УПА Романа Шухевича, прийшло на сором ямничанам!, не більше двадцяти жителів села.

Особливо запекла боротьба в Тисменицькому мажоритарному окрузі точилася між кандидатами, що боролися за єдине прохідне місце в парламент по одномандатному виборчому округу №84. Основних претендентів на перемогу тут було чотири, а саме: народний депутат, представник ВАТ «Івано-Франківськ-цемент», самовисуванець Микола Круць; заступник головного лікаря Лисецької районної лікарні, «регіонал» Ігор Волощук; депутат обласної ради, самовисуванець Микола Зелінський; кандидат від об'єднаної опозиції Володимир Кулчак. Дивним стало те, що ямницька громада не показала єдності у підтримці когось із близьких їм кандидатів чи партій. Натомість жителі села «роздорували» голоси і Партії Регіонів, комуністам та іншим не опозицій-

ним силам (див. табл.).

Цього разу ямницька виборча дільниця була розділена на дві частини Ямниця 1 (Горішній кінець), Ямниця 2 (Долішній кінець) - це дозволило уникнути черг, затримок і т. п.

В ході виборів кількість ямничан, які мали право віддати свій голос за кандидата чи партію, становила **2651**. Однак на виборчій дільниці з'явилися не всі жителі села, зокрема **562** особи не прийшли з різних причин. Okрім цього, в Ямниці було зафіксовано **22** болетені виборців, які були визнані виборчою комісією не дійсними.

Відомості щодо результатів голосування за кожного кандидата у народні депутати України в одномандатному виборчому окрузі №84. Дільниця - Ямниця 1, Ямниця 2

Кандидати у виборчому окрузі №84	Ямниця 2	Ямниця 1
1. Виноградник Тарас Теофілович	3	2
2. Волощук Ігор Іванович	13	5
3. Галига Петро Степанович	2	3
4. Гергелюк Володимир Іванович	22	30
5. Зелінський Микола Романович	427	584
6. Круховська Галина Василівна	2	3
7. Круць Микола Федорович	217	207
8. Купчак Володимир Романович	189	239
9. Людера Володимир Ярославович	2	3
10. Мельник Василь Іванович	1	2
11. Олексюк Олег Миколайович	4	7
12. Пілянська Марта Ігорівна	1	0
13. Поліш Володимир Віталійович	14	13
14. Симак Дмитро Михайлович	35	28
15. Фученко Василь Павлович	0	0
16. Шевчук Євген Вільямович	2	0

Відомості щодо результатів голосування за кандидатів у народні депутати України, включених до виборчого списку кожної політичної партії по виборчій дільниці Ямниця 1, Ямниця 2 в одномандатному виборчому окрузі №84

Назва партії	Ямниця 2	Ямниця 1
Соціалістична партія України	1	0
Комуністична партія України	5	2
Рідна Вітчизна	0	1
Руський блок	0	0
Україна - Вперед!	3	13
ВО «Громада»	1	0
Українська національна асамблея	1	0
Ліберальна партія України	0	0
Нова політика	2	0
Свобода	520	603
Зелена планета	0	0
Партія Пенсіонерів України	2	3
Наша Україна	18	14
Політична партія Зелені	0	0
Партія зелених України	0	1
УДАР	88	97
Україна майбутнього	1	0
Батьківщина	274	388
Партія регіонів	17	8
Народно-трудовий союз України	0	0
Радикальна партія Олега Ляшка	2	3

Шановні активісти-ямничани!

Я радо вітаю Вас із 1-ю річницею існування громадської організації у нашому селі Ямниця. Порізному відгукуються щодо нашої роботи. Звичайно, що правда, яку ми висвітлюємо на сайті нашої організації, не всім потрібна. Та слід пам'ятати, що Господь дав нам неочіканий дар - свободу приймати рішення і відповідати за них. Наша совість, як голос Божий, змушує нас переживати за зроблене, відчувати відповідальність за вчинене, наповнюючи нас почуттям виконання обо-

в'язку. Саме наша совість і зорганізувала нас, щоби працювати на благо рідного села. Наші думки, почуття широ віданні громаді с. Ямниця. Ми прагнемо бути вірними патріотам і й інших закликам до цього.

Нехай милосердний Господь дарує нам мудрість, щоби ніколи не осквернити гідність ямничанина, нехай наші очі завжди будуть звернені до Того, Хто назвав себе «Світлом для світу», а ми були світлом для односельчан, щоби ми завжди прислухалися до голосу Того, Хто назвав себе «Правдою».

**З повагою, голова
ГО «Локлик Ямниці»
Микола Шпільчак**

Генерал-хорунжий Армії УНР Володимир Сікевич

Кожна епоха має своїх героїв. Міняються часи та цінності, змінюються й «параметри» визначення героїв. Одне залишається незмінним: у кожній епохі ці люди виділяються з-посеред інших своїм життям, неординарними вчинками, сучасники їх ставлять у приклад і хочуть їх наслідувати. І, навіть відходячи у вічність, ці люди продовжують жити в пам'яті інших, залишивши помітний спіл в історії. Таким є і Володимир Сікевич.

12 листопада, історик Андрій Сміжак видає книгу про невідомого генерал-хорунжого Армії УНР Володимира Сікевича. Ямничани мають можливість придбати дану працю у Ямницькому відділенні поштового з'язку та збагатити свої знання про невідому на загал обсягистість в історії України.

Андрій Сміжак

Генерал-хорунжий Армії УНР
Володимир СІКЕВИЧ

У Ямници відзначили 70-річчя УПА

14 жовтня, село Ямниця, як і вся Україна, відзначило свято Покрови і 70-ту річницю створення УПА. У храмі св. Миколая відбулося поминальне Богослужіння на вшанування пам'яті борців за волю України.

«Слава Україні! Героям слава!», - віталися ямничани, які прийшли на концерт-вітання воїнів УПА, організований Будинком культури та Ямницькою ЗОШ I-III ступенів. Окрім концерту, для ямничан був підготтований святковий спецвипуск газети «Ямниця», де згадували ще не відомих на загал підлітників та воїнів УПА з Ямниці. Також історики та активісти села ведуть збір імен загиблих вояків УПА для ство-

рення пам'ятної дошки, що незабаром буде встановлена на стіні пам'ятника Василю Савчаку.

Свято проходило в актовому залі Ямницької ЗОШ I-III ступенів. Святково-патріотичний концерт розпочала хорова капела «Дзвін» із піснею «Коли ви вмирали» - ямничани під час її виконання піднялися. З патріотичними піснями виступили вокальні колективи «Берегиня» - «Там під муром, в Станіславі»; «Заспівав соловейко»; «Калина» - «Хуртечі», «Весна»; чоловічий ансамбл «Відродження» - «Чорний ліс», «Три криниці».

Виступив перед ямничанами й старійшина села Семен Дейчаківський: «Вже 21 рік я існує наша Українська держава. Але, з національною Кремля, не хочу визнати воїнів УПА. Чи ми хочемо жити в такій державі? Я думаю, що ні!». Семен Дейчаківський озвучив для ямничан вірш Т. Шевченка «Фордивий», який він читав у 1964 році на 150-річчі від дня народження Тараса Шевченка. Також читали вірші на цьому свято Інна Пилипів «Ветеран УПА», Ірина Щербій «Він ще живий», Наталя Смеричанська «Ім жити, і жити».

Святково прикрасив відзначення 70-ої річниці УПА танцювальний колектив «Ямничанка» (кер. Я. Сим-

кович, балетмейстер П. Харук) із танцюм «Голубка» та «Гуцулка», молодша група продемонструвала танець «Чепурненька».

Усіх учасників концертної програми глядачі широ вітали оплесками, а під час завершення дійства дарували аплодисменти стоячи.

Андрій Сміжак

«Дзвін» захистив звання «народного»!

10 листопада, в актовому залі Ямницької ЗОШ I-III ступенів успішно пройшов творчий звіт на підтвердження звання «народний» народної хорової капели «Дзвін».

Двогодинний концерт склали найкращі пісні як, власне, колективу, так і відомих в селі ансамблів та виконавців. Для підтвердження звання «народного» до Ямниці прибули начальник управління культури Тисменицької районної державної адміністрації Олександра Стефінко та керівник навчально-методичного центру «Навчання і Туризму Прикарпаття» Стефанія Капустинська.

Першим звернувся до присутніх отець-декан Богдан Курилів, який

25 листопада, у приміщенні Ямницької ЗОШ відбулася святкова вистава, яка була приурочена захисту звання «народний» театрального колективу села Ямниці.

Народний аматорський театр Ямници захистив звання «народного»!

Театральне начало бере свій початок в Ямниці з 23 листопада 1919 року. Саме тоді о. Юстин Гірняк заснував освітнє товариство «Концертово-драматичний Кружок». Після Другої світової війни і приходу Радянської влади театр в селі на деякий час втратив своє значення. До 1949 року ямницький Будинок

культури був майже недіяльний. Активізація театрального життя села почалася з березня 1949 року, коли завідучим клубу став Михайло Караванович. Вже з 1951 року сільські аматори показали ряд вистав в Павлівці, Вовчинцях, Угорниках та інших селах.

В кінці п'ятирічок років почина-

лається нове піднесення в театральному житті села. Цьому чимало сприяло повернення із заслання, в травні 1958 року, Семена Дейчаківського, який пізніше став режисером-постановником багатьох вистав. Значна заслуга у розвитку ямницького театру належить також Василю Фашку, який поставив немало своїх інсценізацій в Ямниці.

З кінця 70-х років театральне життя в Ямниці знову занепало. Творчість театралів не була вчасно підтримана ні морально, ні матеріально.

З двотисячного року Ярослав Колобанько знову запалив серця сільських акторів, які й досі несуть задоволення ямницькому люду своєю грою на сцені.

За присутності атестаційної

Викликав незабутню усмішку в ямничан виступ лауреата міжнародних конкурсів, фестивалів, юного гумориста - Федора Турянина.

Громада Ямници гордиться своїми земляками. Браво!

Євген Галька

комісії із Тисмениці ямницький театр доводив свій творчий хист, щоб публічно захистити високе звання народного аматорського театрального колективу. На суд глядачів було представлено дві вистави «Романтична поляна» за п'есою В. Сафропіна-Левицького (А. Козунь, Т. Ткач, Л. Ткач, О. Стельмах, Р. Сьовко, В. Галіпчак) і «Ліві куми» (Х. Жовнір та Х. Дзундза). Також для глядачів було поставлено гуморески, які розповів Роман Галіпчак.

І глядачі, і поважній комісії обидві вистави сподобались, а найбільше те, що участь у виставах взяла сама молодь села. «Я думаю, що після сьогоднішнього дійства, в селі вже ніхто не скаже, що в нас молодь байдужа», - зазначив сільський голова Іван Ковальчук. Також він зауважив, що молоді актори по-

винні стати тим кістяком, навколо якого повинна гуртуватись ямницька молодь. Слово мав також «корифей» ямницького театру Семен Дейчаківський: «Я радий з того, що поставлена Ярославом Колобаньком п'еса, задіяна молодими ямничанами. Головне - залучити молодь, бо, коли ми не залучимо молодь, тоді втратимо свою культуру. Сьогодні кожен оплеск для Вас, дорогі актори, велика вам подяка від ямницької громади. Многая вам всім літа.»

Ямницький театр успішно захистив почесне звання «народного». Отже, широ вітаємо усіх, хто брав участь у цих виставах, а головним чином - режисера театру Ярослава Колобанька.

Андрій Сміжак

Хормейстер і диригент Богдан Катамай

Він віддав хоровому мистецтву 50 років із прожитих 75. А почав співати, підспівуючи мамі колискову, коли вона, прочитавши молитву, заколисувала його до сну. Вуйко Богдана – Дмитро Катамай – був засновником Львівського товариства Січових Стрільців у 1914 році. Вуйко Микола по маминій лінії – воював у рядах Січових Стрільців у Першій Світовій війні. В Ямниці у 30-х роках діяли спортивні осередки, хори, музичні театри, у яких за уподобаннями були задіяні всі громадяни – від малого до старого. На цьому благодатному ґрунті народився і сформувався талант Богдана Катамая.

Народився Богдан Катамай 14 серпня 1934 року. Після закінчення семирічки вступив до Івано-Франківського музичного училища ім. Дениса Січинського. Закінчив повний курс за спеціальністю «Відділ народних інструментів» (домра), отримав кваліфікацію організатора-методиста художньої самодіяльності, диригента оркестру народних інструментів.

Трудову діяльність розпочав у 1957 році на посаді виконавця ремісничого училища селища Брошнів Івано-Франківської області. Потім працював художнім керівником у Будинку культури м. Галич, де організував оркестр народних інструментів. Паралельно організував три хори в селах Ганусівка, Сілець, Кріос, які користувалися

римав звання народного, 1977 року це звання присвоєно колективу лісного технікуму, а пізніше – і колективу Старих Бросківців. Зокрема, були записані на грамплатівку Всеосвітні фірми «Мелодія» пісні хорів лісного технікуму, лісокомбінату та Бушинської культи. Під назвою «Буковинські самодіяльності» також були випущені обласним Бушинським художньою творчості плакат-розвідка та буклет про досвід роботи керівника.

У 1970 році Богдан Васильович закінчив Дрогобицький державний музично-педагогічний інститут ім. І. Франка, отримав кваліфікацію викладача педучилища по класу хорового діригування. Хор лісного технікуму (нині коледж) «Барвінок» та лісото-

ролях у Москві. Донині є постійним керівником зведеного хору Сторожинецького району. 30 серпня 1984 року Катамай Б. В. присвоєно звання «Заслужений працівник культури України», через деякий час став членом Національної Всеукраїнської музичної спілки.

У 2002 році його портрет був занесений на районну Галерею Пощани. 2004 року за особистий творчий внесок у розвиток української пісні та з нагоди 70-річчя від дня народження на творчому вечорі був нагороджений дипломом Національної радіокомпанії України – дирекції міжнародного пісенного фестивалю «Доля», В. Набruska, М. Гаденка. У 2005 році ім'я Б. Катамая та довідка про народний аматорський хор «Гориців» районного Бушинського національних культур та держлігоступу вийшли в енциклопедичний довідник «Українське народно-хорове мистецтво», підготовлений до друку Міністерством культури і мистецтв України.

Б. Катамай – автор музики: «Місто моє єдине» (сл. Л. Левіної), «Буковині – мій край» (сл. І. Васельського), «Січові стрільці» (сл. М. Лулея); порядових народних пісень для народного хору – «Зашуміла лішинька» (в'язанка весільних мелодій с. Ямниця Івано-Франківської області), «Через поле широке», «Ослилась листя із літа», «Ходить соня по вулиці», «Ой стану я коли хаті», «Ой кувала зозуленка», «Із Бережан до карди», «Ой весно, весно та весниночко», «Небо і земля» (колядка), «Не рубай лішні» та ін.

«Моє найбільше задоволення і само-візяння (що, зізнаймося, притаманне кожному)», – говорить Богдан Катамай, «це коли до нас приходить молодь. А це сьогодні, як не жаль, на рівні геройства, бо, скажу чесно, молодь не знає і не співає українських пісень. І в цьому нам уже не вина сьогодні жодна імперія, і жодна іноземна в нашу культуру інтервенція. Бо ми самі скідаємо шапки перед сильними світу цього раніш, ніж у церкві чи будинку культури».

У 2010 році Богдан Катамай було присуджено літературно-мистецьку премію ім. С. Воробкевича у номінації «Музичне мистецтво».

Матеріали зібрали
Андрій Сміжак

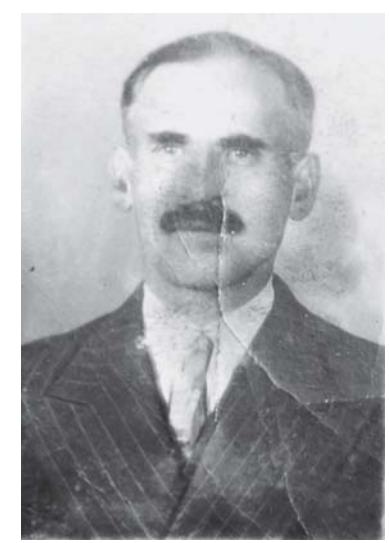
Народний самодіяльний аматорський хор «Барвінок»

успіхом районі, з 1960 року працював в музичній студії при Косівському будинку культури, де організував домовий оркестр і водночас хор у селі Яєвів.

З 1962 року – викладач класу домри та диригент домового оркестру Сторожинецької музичної школи. Водночас, на громадських засадах, став керівником хорових колективів лісного технікуму, лісокомбінату (Лережілісгоспу), Бушинської культури, а пізніше – сіл Нові Бросківці, Старі Бросківці. Керувати п'ятьма колективами водночас – нелегко, але любов маєстро до музики, до народного співу, до пісні переборювала всі труднощі. У 1973 році хор лісокомбінату от-

римав звання народного, 1977 року це звання присвоєно колективу лісного технікуму, а пізніше – і колективу Старих Бросківців. Зокрема, були записані на грамплатівку Всеосвітні фірми «Мелодія» пісні хорів лісного технікуму, лісокомбінату та Бушинської культи. Під назвою «Буковинські самодіяльності» також були випущені обласним Бушинським художньою творчості плакат-розвідка та буклет про досвід роботи керівника.

Двічі очолював зведеній хор на гастр-

«Муж довір'я» – Дмитро Іванців

Іванців Дмитро Семенович народився 1888 року в селі Угринів (Долішній). Був другим сином в сім'ї. Після закінчення початкової школи спочатку допомагав батькам по господарству, а отримавши відмінну оцінку, почав працювати на колії. Ще за Австро-Угорщини займається розведенням колієвих стріл. З приходом польської влади він відмовився переїхати на «польське», через що його звільнили з роботи. В 20-х роках він одружився в Ямниці з Євдокією Федорівною Тодось. Був старшим від своєї дружини на дванадцять років. В щасливому шлюбі виховали чотирьох дітей Ганну (1921 р. н.), Миколу (1923 р. н.), Михайла (1928 р. н.), Ігоря (1932 р. н.).

року, Радянської влади Ямниця підпала під масові перевірки.

Не уникнула запідозр і сім'я Дмитра Іванціва. Річ в тому, що син Дмитра Микола, був стрільцем УПА в сотні «Різуна». Восени 1944 року, він разом із кількома вояками напали на Лисецьке районне відділення НКВД та здійснили декілька акцій

проти більшовиків у Драгомирчанах. 21 листопада 1944 року Миколу спіймали більшовики. Спочатку Дмитро Іванців мав надію викупити сина, видавши його за простого дезертера з Червоної Армії. Однак, це зробити з невідомих причин не вдалося. 12 січня 1945 року Миколу Іванціва було повішено ще з одним стрільцем в селі Лисець. Перед смертю ямничанин крикнув: «Слава Україні!»

В один із грудневих днів 1945 року Дмитра, дружину Євдокію та двох синів більшовики вивезли на пересильний пункт до Станіславова (тепер по вул. Довгій). Коли випала вдача на года сини Михайло та Ігор зуміли, за порадою батька, втекти додому. Дмитра з дружиною відправили в спецтабір Сиктивкар Комі АССР. Працювали на лісопо-

У 1936 році до Ямниці приходили такі часописи

	приходили
Новий Час	2 примірники
Українські Вісти	8
Національна Справа	60
Батьківщина	60
Наш Прapor	1
Жіноча Доля	10
Дзвіночок	7
Голос Нації	3
Український Бескид	1
Мета	1
Правда	1
Нова Зоря	1
Місіонар	50
Спорт	5
Сокільські Вісти	20
Хліборобська Молодь	15
Шлях Молоді	2
Українське Юнацтво	2
Життя й Знання	1
Просвіта	1
Рідна Школа	1
Торговля і Промисл	2
Перемога	5
Службовик	2
Український Пасічник	3
Г. К. Ч.	1
Літопис Червоної Калини	1
Сільський Господар	10
Кооперативна Республіка	1
Разом усіх часописів і журналів	29
Разом усіх примірників	273
Річний податок села	6.823'76 зл

6.823'76 зл

зл</p

Священна праця на землі

Впродовж сіми років в нашому селі діє відновлений клуб «Сільський господар». За цей час проведено десятки цікавих лекцій, практичних занять, зустрічей з людьми праці.

Незмінним керівником цього товариства є Антон Васильович Іваночко, який ретельно готується до кожного заняття і завжди радо ділиться з членами клубу власним досвідом роботи на землі. Передові методи роботи ведення сільського господарства, забуті традиції землеробства, екологічні проблеми села, захист рослин від шкідників – завжди є предметом обговорення на заняттях. Особливу роль відвідують вирощування екологічно чистих

продуктів харчування, відродження дрібного тваринництва, пасічництва, овочівництва, садівництва та виноградарства... З великою цікавістю

члени клубу переглядають фільми про ведення домашнього господарства, відвідують господарства одне одного, ділиться власно вирощеним насіннєвим матеріалом. В планах клубу є проведення ряду екскурсій до господарів, аматорів нашого краю, які зуміли досягти високих результатів у землеробстві, навіть в такий складний період.

Всі заняття проводяться на базі сільської бібліотеки, завідувач Суп Ганна Михайлівна.

Саме в читальному залі є можливість переглянути нові періодичні видання та скористатися технічними засобами для перегляду відеоматеріалів.

Відвідувачі бібліотеки мають можливість переглянути напрацювання членів клубу, розташовані в тематичному куточку.

Не зважаючи на те, що село Ямниця є промисловим, ентузіастів праці на землі в

нас з кожним роком стає все більше. Рада клубу запрошує на свої заняття як досвідчених господарів, так і молодих газдів. Правило в клубі одне: «Любиш працю на землі – приєднуйся до нас».

В листопаді цього року до Дня працівника сільського господарства, була проведена екскурсія в Музей народної архітектури та побуту Прикарпаття, що розташований поблизу села Крілос. Користуючись нагодою, клуб «Сільський господар» вітає з цим святом всіх односельчан, хто пов'язав свою діяльність з роботою в полі, садах, тваринництві й бджільництві... Також з повагою схиляємо голови перед тими людьми, які віддано працювали в сільському господарстві, а зараз на заслуженому відпочинку, на жаль, з мінімальною пенсією. Адже вони в ті непрості роки, працюючи в колгоспі, забезпечували продуктами харчування населення.

Бажаємо всім вам міцного здоров'я, вагомих успіхів у роботі, високих урожаїв, віддачі у тваринництві та в наступному сільськогосподарському році. Зважаючи на те, що номер газети вийде у передноворічні дні, клуб «Сільський господар» широ вітає всіх ямничан з Новим роком та Різдвом Христовим!

За дорученням ради клубу,
Анатолій ЛЕСІВ

P. S. Газета «Ямниця» просить Антона Іваночку включитись в редакційну колегію нашої газети і вести окрему рубрику «Сільський господар».

Знову згадали про «ямницею чупакабру», тепер у Москві!

В 20-х числах листопада російський телеканал НТВ запросив у студію на передачу «Говорим і показываем» жителів Ямниці Миколу Телюка та сільського ветеринара Андрія Шозду на обговорення теми: «Что за монстр?». Ямничани профінансували безкоштовну поїздку до Москви та проживання в готелі. Перед ефіром, нашим землякам повідомили, що розмовляти потрібно тільки російською, з цим в РФ строго.

Ефірі, де були запрошенні науковці та дослідники із всього СНД, виступило багато людей в господар-

стві яких на відвідався «цей» не в і dom i звір. Ямничани також розповіли про літній події в нашему селі, пов'язані із «чупакабро», що насторожила тоді всю Ямницю та округу. Для тих хто бажає переглянути дану передачу повністю подаємо інтернет силку: http://www.ntv.ru/peredacha/Govorim_i_pokazyvayem/m17040/o118741/

Творчість Івана Деркача

Іван Антонович Деркач народився 30 червня 1930 року в Ямниці. Початкову освіту здобув в рідному селі. Після закінчення школи деякий час допомагав батькам по господарству. В часі Другої світової війни навколо Ямниці точилася бої, що лишили після себе багато вибухівки. На одній із них Іван Деркач підірвався. Лікарі леді врятували йому життя. Юнак залишився калікою. В 1948 році Іван Деркач закінчив Станіславське педагогічне училище та вчителював в школах Коломийського і Тисменицького району. Окрім вчителювання, Іван Деркач писав твори та вірші. Всього за життя їх набиралось понад 150. Могло бути і більше, однак передчасна смерть завадила це зробити. Іван Деркач помер 26 травня 1961 року. Похованій у селі Клубівці. Для ознайомлення ямничан з творчістю Івана Деркача подаємо декілька його віршів на зимову тематику.

Черевики

Наший кілці невеличкій
Ми пошили черевики,
Щоб у люту сніговицю
Не тривожив холод кицю.
В черевиці Мурка взули,
Про шнурівочки забули,
Кілця кроків два ступила,
Черевички погубила.
І побігла боса з хати
У метелицю гуляти.
Хоч не взута наша киця,
Не страшна їй сніговиця.

1957 р.

Це не мухи

Мов на свято, всі дубки
В білі вбрались сорочки,
Стали білими стоги
І діброян, і лути.
Чорний котик вибіг з хати
Білу муху улітмай.
Муха в Мурка під губою
Потекла чомусь водою.
Що ти, котику вусатий,
Це не мухи – сніг лапатий,
Це зима уже прийшла,
Білим килимом лягла.

1957 р.

Дві ялинки

Дві подружки – дві Галинки
Посадили дві ялинки.
Проти сонця на горбку
У дитячому садку.
Доглядають іх Галинки,
Виростають дві ялинки.
І зросли за літо так,
Що вершка дістать – ніяк.
Всі малята ці ялинки
Називають: дві Галинки.

1958 р.

Зимова пісенька

Ходять дві подружки в гості
Через річку, як по мості.
Закружають на льоду,
Грає вітер на дуду.
Захурилася наша Любка:
– Ой, загине в річці риба!
Лютий вітер на льоду
Виграває на дуду.
– Не лякайсь, подруго люба,
Лід для риби, ніби шуба,
Хоч метелиця лютує,
Риба холоду не чує.
Тепло рибкам під водою,
Веселяться там юрбою.
Хоч і вітер на льоду
Виграває на дуду.

1958 р.

Корисні властивості калини

Існує дивний стереотип, якщо рослина невибаглива до кліматичних умов, не вимагає особливого підходу і при цьому добре плодоносить, значить, не така вона вже і цінна. В даному випадку йдеться про калину, цілюща кущі, дуже часто використовуваного просто як декор саду або дачної ділянки. А тим часом корисні властивості калини відомі не перше століття.

У Україні, приміром, користь калини не лише в її цілісності – всходи суші кущі є одним з символів патріотизму, любові до батьківщини. Зображення калини є елементом українських вишитих рушників, осіється в народних піснях, проно калини присутнє на шевроні на рукавного елементу Збройних сил, а також на Великому гербі країни.

Але мова не про політику. Чим же така безцінна ягода, яка зустрічається всюди, цінується кожною хазяйкою і заслуговує на те, щоб бути елементом народного фольклору?

Красиві грона калини тішать око своїм яскравим кольором після перших заморозків, коли на деревах немає листя, і падає перший сніг. Саме тоді корисні властивості калини повноцінні – після перших морозів вона особливо пахуча, сочна і смачна. За вмістом вітамінів калина не поступається таким лідерам, як чорна смородина і чорноплідна горобина. Просто величезна кількість вітаміну С, органічних кислот і антиоксидантів, а також орігінальний смак і аромат роблять лікування калиною приємним і ефективним.

Користь калини
Користь калини в першу чергу в тому, що вона є сильним імуностимулятором і найефективнішим засобом в боротьбі з авітамінозом. Саме тому у дбайливих хазяйок серед пріпасів на зиму обов'язково присутня перетертая калина з цукром

або калина з медом – саме так, використовуючи як консервант фруктозу або сахарозу, можна зберегти усі корисні властивості калини упродовж усіх зимових місяців.

Але справа не лише у вітамінах. Калина є ефективною панацеєю при пронесі і водянці, при запальніх процесах кишково-шлункового тракту, а також відмінним жовчогінним, сечогінним засобом. А якщо регулярно вживати мед з калиною (по 1 столовій ложці в день) можна зміцнити сердечний м'яз і ослабити прояві атеросклерозу.

Проте, в кожній бочці меду є ложка дьогто, і навіть така смачна і корисна калина має свої протипоказання. А саме: калину небажано вживати гіпотонікам – тим, хто страждає зниженим тиском. Стимулюючи роботу нирок і надніркових залоз, активні органічні складові калини знижують тиск роблячи її неконтрольоване споживання небезпечною для гіпотоніків. Зате для гіпертоніків це відмінна альтернатива пігулькам.

Але користь калини не лише в ягодах. І якщо усередину її потрібно приємти, як і будь-які ліки, з обережністю, то кора стовбуრів і гілок протипоказань не має. Тут знаходиться величезна кількість глікозідів, смол, ефірів, дубильних речовин, які відмінно справляються з дерматитами різного походження, а в більш древні часи проявляли себе, як відмінні кровостопні засоби.

Ямницька лікарська амбулаторія

Свято бабусь

«Шануй свого батька й матір свою, щоб тобі було добре, щоб ти довго прожив на землі» (Вих. 20, 12). Ця заповідь єдина із десяти дає обіцянку винагороди за її сповнення. На цій заповіді будуються відносини в родині...

Старих людей потрібно шанувати, бо старість уже сама по собі є гідна пошані. А для того, аби була повага, шана і любов, потрібно виховувати її з ділинства як у сім'ї, так і в школі. Саме таку мету мало щільне свято у 4 класі (класний керівник Береза Т. Д.) В гості до внуків-школлярів прийшли найулюблениші для кожного бабусі - невтомні трудачі, скарбниці мудрості нашого народу, хранительки звичаїв та обрядів, цікаві казкарі. Родинне свято проходило у вроцісто прибраній залі. У такому ж піднесено-схвильованому настрої були і гости. Їм зуваляли вірші, лунали пісні, кружляти таночки. В житті їм доводилося не легко. Нечасто вони отримували по-дяки, увагу, подарунки. А тепер

стільки слів вдячності. С т і л к и емоцій! Ще і ще раз переконуємося у тому, як потрібні такі зустрічі, подяки і для дітей, і для іхніх рідних. Онукі, думається, зрозумілі, як багато гарних слів заслуговують бабусі за свою невтомну турботу і любов. І їх можна промовляти й промовляти. А рідні побачили своїх маліх школляріків не пустотливими домашніми, а вдячними й ніжними дітьми, яким так личили слова: «Кожен день дитинства є з'язаний з тобою. Ти мене навчила мудрості життя. В першому коханні, в радості і в горі. Вірна порадниця моя».

Тетяна Береза

Василь Савчак

Народився Василь Савчак в Ямниці 1944 року у сім'ї хліборобів. Закінчив середню школу у 1961 році.

Змалку любив співати, мав приємний тенор. Знав багато українських народних пісень.

Пісню, яку вам пропонуємо, Василь склав перед тим, як йшов служити в армію. З любові до рідного села, до своєї хати, до річки, біля якої провів дитинство, народилася ця пісня.

Хоростка доля не дала розвинутися талантові самодіяльного композитора і співака. У березні 1974 року Василь трагічно загинув разом з коханою дівчиною. Але пісня його

і сьогодні звучить в Ямниці, як згадка про широго, доброго, закоханого у своє село юнака.

Гай шумлять біля потока.
Де бистра й чиста течія.
Прощай, дівчино синьоока.
Прощай, пораднице моя.

В далекий край я від'їжджаю,
А ти лишаєшся в селі.
Немов погожа зірка в маю,
Світи напівко мени.

I стане легшою дорога.
I пригадається все знов:
Очей закоханих тривога.
Твоя незрадженна любов.

Солодкий ярмарок

Бог любить того, хто дає радо (Іл. 9, 6)

«Ось вам заповідаю: щоб ви любили один одного» (Ів. 15, 17)

«Благені мілосердні, бо вони зазнають мілосердя» (Мт. 5, 7)

«Ти ж, коли даеш мілостиню, нехай твоя ліва рука не знає, що робить твоя права» (Мт. 6, 3)

Як багато рядків у Святому Письмі промовляють до нас, закликаючи творити добро і мілосердя! Добре, співчутливе ставлення до близького - віддавна культутивувалося у нашого народу. Ще великий Володимир Мономах у своєму «Почванні дітям» писав: «Найбільше

шануйте гостя..., якщо не можете пошанувати його дарунком, то пригостіть його іжею і питвом». Дуже приємно, що ці далекі традиції мілосердя українців продовжують учні Ямницької школи.

Напередодні Дня Святого Миколая вони організували подарунки дітям-сиротам. З дому принесли одяг, канцелярське приладдя, іграшки, книги. Все зібране відвезли до Тисмениці, щоб у святковий день роздати тим дітям, які чекають Миколая, живучи без рідних.

Учні разом з батьками випікали солодощі (печиво, тістечка, рулети, пляшки) і принесли до школи, аби продати серед школярів та праців-

ників школи. Це був надзвичайний захід! Гамірно, весело і смачно було у класній кімнаті, де відбувалася виставка-продаж. Отримані кошти використають на допомогу сиротиням з нагоди Дня святого Миколая. Дякуємо всім небайдужим. «Будьте мілосердні, як і Отець вам мілосердий» (Лк. 6, 36).

У дні свята Миколая, під час урочистого дійства, кожна дитина з двадцять сиротинців, притулків чи шкіл-інтернатів отримає свій особистий подарунок з рук Святого Миколая. А серед них будуть і наші. Це дуже приємно. Заради таких відчуттів і варто жити.

Редакційна колегія

Список вояків ОУН-УПА

На початку грудня сільський голова зібрав істориків та активістів села для обговорення питання про вшанування імен вояків та підпільніків ОУН-УПА. Сільська влада планує створити дві плити на яких буде вписано всіх вояків, що загинули в боротьбі за Українську державу. Дані плити будуть встановлені на стіні пам'ятника провіднику Василю Савчаку. Попередньо комісія вирішила опублікувати список імен в місцевій пресі. Тому, шановні ямничани, якщо в переліку відсутні ваші родичі-ямничани, які загинули в боротьбі з окупантами, просимо вас повідомити в сільську раду щоб їх ім'я внесли до цього переліку. Зробіть це якнайшвидше!

1. Бибик Микола Захарович (Козаків)
2. Бужанко Володимир Антонович (Дзюньо)
3. Брикалюк Михайло Семенович
4. Брикалюк Антон Семенович
5. Бибик Василь Семенович (Кривий)
6. Бибик Іван Семенович (Кривий)
7. Валько Василь Йосипович
8. Валько Богдан Васильович
9. Валько Дмитро Онуфрійович (Ригунів)
10. Гават Василь Йосипович (Біличин)
11. Гават Василь Іванович (Біличин)
12. Гават Олекса Іванович
13. Галлярник Семен Степанович
14. Грицюк Онуфрій
15. Гулага Антон Михайлович
16. Гулага Антон Васильович (Хащулів)
17. Галіпчак Іван Йосипович (Семочків)
18. Грицюк Богдан Панькович
19. Дейчаківський Антон Васильович (Кравців)
20. Дейчаківський Василь Дмитрович (Ляжів-Кравців)
21. Дейчаківський Тарас Васильович (Степанишин)
22. Дейчаківський Василь Дмитрович (Пузіїв-Джіків)
23. Дейчаківський Антон Дмитрович (Пузіїв-Джіків)
24. Дем'янчук Антон Дмитрович
25. Деркач Богдан Федорович
26. Деркач Василь Петрович
27. Деркач Василь Онуфрійович
28. Деркач Антон Дмитрович
29. Деркач Петро Федорович
30. Деркач Василь Іванович (Музичка)
31. Деркач Антон Дмитрович
32. Деркач Степан Петрович
33. Деркач Микола Дмитрович
34. Деркач Василь Олексійович
35. Деркач Василь Семенович (Мартинишин)
36. Деркач Ярослав Дмитрович (Городній)
37. Дмитраш Антон Васильович
38. Дмитраш Іван Микитович
39. Дорошенко Василь Антонович
40. Дорошенко Микола Дмитрович
41. Дорошенко Антон Дмитрович
42. Долчук Ярослав Васильович
43. Зуб'я Антон Васильович
44. Зуб'я Василь Миколайович
45. Зуб'я Дмитро Семенович
46. Зуб'я Василь Тимофійович
47. Зуб'я Василь Миколайович
48. Іванців Микола Дмитрович
49. Іваночко Василь Семенович
50. Іваночко Іван Миколайович
51. Караванович Володимир Семенович
52. Катамай Микола Васильович
53. Катамай Микола Семенович
54. Катамай Володимир Семенович
55. Катамай Ярослав Васильович (Джіркунів)
56. Катамай Ярослав Васильович (Козійчин)
57. Катамай Володимир Васильович (Козійчин)
58. Катамай Ірина Василівна (Козійчина)
59. Катамай Василь Дмитрович (Годжишин)
60. Катамай Іван Семенович
61. Катамай Василь
62. Катамай Микола (Кохіїв)
63. Кічак Антон Миколайович
64. Клюба Василь Олексійович
65. Клюба Михайло Олексійович
66. Костюк Антон Дмитрович
67. Когуч Антон Васильович
68. Козак Ярослав Михайлович
69. Козунь Антон Васильович
70. Козловський Олексій
71. Кузик Василь Федорович
72. Мицько Василь Антонович
73. Мицько Іван Юркович
74. Мицько Микола Юркович
75. Мицько Ярослав Антонович
76. Малишко Галина
77. Малик Антон
78. Маланюк Сильвестр Григорович
79. Обух Марія Михайлівна
80. Обух Микола Михайлівич
81. Обух Михайло Іванович
82. Обух Семен Юркович (Дебріїв)
83. Паріпа Василь Романович
84. Постолянук Антон
85. Постолянук Богдан Юркович
86. Постолянук Василь Костянтинович (Костишко)
87. Постолянук Микола Юркович
88. Постолянук Ярослав Юркович
89. Петровський Богдан Іванович (Гармідерів)
90. Петровський Богдан Тимкович
91. Петровський Ярослав Васильович
92. П'яста Антон Семенович
93. П'яста Стефан
94. П'яста Володимир Олексійович
95. Петриній Леон Дмитрович
96. Сміжак Микола Васильович
97. Сміжак Петро Олексійович
98. Сенько Йосип Костянтинович
99. Сенько Дмитро Костянтинович
100. Сенько Михайло Васильович
101. Сенько Михайло Андрійович
102. Савчак Василь Миколайович
103. Сав'як Василь Степанович
104. Савчак Василь Степанович
105. Савчак Василь Васильович
106. Савчак Микола Васильович
107. Семочко Михайло Михайлівич
108. Семочко Василь Михайлович
109. Семочко Олексій Михайлівич
110. Семочко Олексій Семенович
111. Смицнюк Василь Миколайович
112. Смицнюк Василь Дмитрович
113. Салій Василь Іванович
114. Тирот Василь Вікентійович
115. Тирот Микола Вікентійович
116. Ткач Богдан Михайлівич
117. Тодось Михайло Олексійович
118. Трач Володимир Йосипович
119. Трач Мирон Йосипович
120. Трач Марія Йосипівна
121. Шпільчак Олекса Дмитрович
122. Шпільчак Василь Михайлівич
123. Шпільчак Василь Іванович
124. Шпільчак Василь Степанович
125. Шпільчак Йосип Степанович
126. Шпільчак Дмитро Дмитрович
127. Шпільчак Михайло Васильович
128. Шпільчак Стефан Григорович
129. Шпільчак Микола Григорович
130. Шпільчак Іван Петрович
131. Шпільчак Антін Андрійович
132. Шпільчак Микола Олексійович
133. Шпільчак Дмитро Софонович
134. Шпільчак Михайло Олексійович
135. Шпільчак Євдокія Семенівна
136. Якимечко Юрій Васильович
137. Якимечко Богдан Миколайович
138. Якимечко Роман Миколайович
139. Якимечко Василь Онуфрійович
140. Щопа Юрій Олексійович
141. Фрігович Василь Юліанович
142. Фуфалько Василь Гнатович
143. Ребрик Василь Антонович
144. Ребрик Богдан Антонович.

візитка Ямници

Населення – 3234:
чоловіків – 1538,
жінок – 1696.
Кількість господарств – 1122.
Чисельність пенсіонерів – 907.
Кількість інвалідів (І-ІІ-ІІІ гр.) –
162.
Кількість багатодітних сімей –
16.
Кількість малозабезпечених
сімей – 7.
Кількість учасників війни – 162.
Кількість учасників ліквідації
аварії на ЧАЕС – 13.
Бюджет села –
3 млн. 427 тис. грн.
Територія ради – 2081 га.

Новонароджені
ІІІ-ІV кварталу
2012 року

Гладун Дмитро Романович – 28.09.2012.
Вітюк Володимир Віталійович – 2.10.2012.
Дорофеєва Марина Андріївна – 15.10.2012.
Повх Софія Романівна – 2.11.2012.
Савчак Олександр Володимирович – 26.11.2012.
Зуб'як Юлія Андріївна – 13.11.2012.

На рушничок щастя
стали

Листван Василь Петрович –
Гишка Анна Михайлівна.
Тиркот Василь Антонович –
Пашак Іванна Іванівна.

Найстарші
жителі села

СМІЖАК Микола Прокопович,
1921 р. н.
БЕДЕЙЧУК Микола Васильович,
1921 р. н.
ГАЛІПЧАК Анна Антонівна,
1921 р. н.

Відійшли у вічність
БОСОВИЧ
Любов Дмитрівна –
1945 р. н.;
ВАЛЬКО
Ярослав Олексійович –
1930 р. н.;
КУЛЬБАНСЬКИЙ
Дмитро Іванович –
1917 р. н.;
РОМАНОВСЬКА
Марія Михайлівна –
1930 р. н.;
КОПАЧУК
Парасковія Василівна –
1922 р. н.;
РУДАК
Микола Євстахович –
1944 р. н.;
ДЕРКАЧ
Іван Васильович –
1940 р. н.;
КРУЦІК
Степані Ільківна –
1928 р. н.;
Савчак
Василь Антонович –
1923 р. н.

Завершальні поєдинки «Вихора»

Жовтень став місяцем останніх в цьому році матчевих поєдинків для команди «Вихор». Вони були найтяжчими для ямницьких футболістів, адже вирішувалась першість у районі, і права на помилку не було. Жовтня, ямницький «Вихор» в домашньому поєдинку зустрічав команду ФК «Клубівці». Матч юнацьких команд не відбувся, у зв'язку із значним запізненням гостей. Тому юнацька команда отримала технічну перемогу. Матч дорослих команд обіцяє бути інтересним, адже у військовому поєдинку в Клубівцях наші футболісти поступилися 2:1. Однак на

Справжньою боротьбою за очки стала зустріч дорослих команд. Десятки контратак двох суперників протягом цілого матчу не приносили успіху. Аж на 80 хв. 13 номер команди «Вихор» Ігор Малик зумів відкрити рахунок у цьому матчі і подарувати, таким чином, своїй команді перемогу.

21 жовтня відбувся домашній

ямницькому стадіоні вже з перших хвилин матчу значна перевага була на стороні «Вихора». В першому таймі ямницькі футболісти здійснили десятки небезпечних атак, які відійшли у гол Андрія Бибіка на 44 хвилині. Другий тайм проходив без змін. На 66 хв. забив гол Володимир Наконечний. 2:0, і «Вихор» здобуває свою чергову перемогу.

14 жовтня, на Покрову, «Вихор» зустрівся у військовому матчі із футbolistami команди «Сокіл» Чукалівка. Юнацька команда з Ямниці в цьому поєдинку продемонструвала незабутній футбол – 0:11.

матч «Вихора» із командою «Колос» Братківці. Юнаки практично у рівній грі із суперником виправили перемогу з рахунком 2:1, завдяки важливому дублю у матчі форварда Андрія Шпильчака.

Ямницька доросла команда розгромила свого суперника із Братківців з рахунком 5:0. Голи забивали: Ігор Малик (15 хв.), Віталій Мухтаров (37 хв.), Андрій Бибік (43 хв.), Олег Гнатишн (66 хв.), Олег Гнатишн (75 хв.).

28 жовтня відбувся останній матч «Вихора» у другому колі. Ямницька команда зустрілася з су-

перником «Інтербур» із сусіднього селища Єзупіль.

Підсумкова таблиця чемпіонату Тисменицького району 2012 р. Дорослі склади

M	Прим'єр-ліга	I	B	H	P	Голи	0
1	«Вихор» Ямниця*	2	6	20	4	2	86-22
2	«Сокіл» Павлівка*	2	6	20	4	2	83-26
3	ФК «Клубівці» Клубівці	2	6	16	4	6	63-33
4	«Інтербур» Єзупіль	2	6	13	5	8	63-29
5	«Сокіл» Підлісся	2	6	13	4	9	40-40
6	ФК «Радча» Радча	2	6	12	6	8	44-36
7	«Колос» Братківці	2	6	12	4	10	54-52
8	«Бистриця» Ст. Лисець	2	6	11	5	10	46-58
9	«Авангард» Загвізди	2	6	10	5	11	33-45
10	«Оболонь» Милування	2	6	9	4	13	55-63
11	«Сокіл» Чукалівка	2	6	7	6	13	41-59
12	«Ураган» Черніїв	2	6	5	4	17	32-56
13	«Стрімба» Липівка	2	6	3	5	18	22-76
14	ФК «Одаї» Одаї**	2	6	1	0	23	14-81

Підсумкова таблиця чемпіонату Тисменицького району 2012 р. Юнацькі склади

M	Прим'єр-ліга (дублеры)	I	B	H	P	Голи	0
1	«Авангард» Загвізди	2	6	23	2	1	139-11
2	«Колос» Братківці	2	6	19	4	3	65-26
3	«Вихор» Ямниця	2	6	17	3	6	97-34
4	«Інтербур» Єзупіль	2	6	16	4	6	90-36
5	«Бистриця» Ст. Лисець	2	6	15	4	7	84-42
6	«Стрімба» Липівка	2	6	14	1	11	64-42
7	«Оболонь» Милування	2	6	14	0	12	80-63
8	«Сокіл» Підлісся	2	6	11	3	12	73-53
9	ФК «Одаї» Одаї**	2	6	10	1	15	54-28
10	«Сокіл» Павлівка	2	6	8	4	14	53-84
11	«Ураган» Черніїв	2	6	7	3	16	44-114
12	ФК «Радча» Радча	2	6	7	2	17	41-80
13	ФК «Клубівці» Клубівці	2	6	3	2	21	31-143
14	«Сокіл» Чукалівка	2	6	1	1	24	26-185

Примітка:

* – додатковий матч за перше місце: «Вихор» – «Сокіл» – 2:2, по пенальті 3:4;
** – після 15-го туру ФК «Одаї» знято з розіграшу. У всіх наступних матчах їм зараховано технічні поразки (-:+), а їх суперникам технічні перемоги (+:-).

Ямницька доросла команда розгромила свого суперника із Братківців з рахунком 5:0. Голи забивали: Ігор Малик (15 хв.), Віталій Мухтаров (37 хв.), Андрій Бибік (43 хв.), Олег Гнатишн (66 хв.), Олег Гнатишн (75 хв.).

28 жовтня відбувся останній матч «Вихора» у другому колі. Ямницька команда зустрілася з су-

перником «Інтербур» із сусіднього селища Єзупіль. Для юнаків з «Вихором» цей матч вже нічого не вирішував, адже по очках молоді футболісти з Ямниці мали гарантоване 3 місце в турнірній таблиці. В цьому поєдинку вони поступились з мінімальним рахунком 1:0.

Надзвичайно важливим був

матч для дорослої команди «Вихор»,

адже їй потрібна була тільки пере-

виграша, пов'язана з рівною кількістю очок із павлецьким «Соколом». У кожному матчі наші футболісти все ж здобули перемогу з мінімальним рахунком на табло 0:1 (Андрій Бибік 42 хв.). Тим часом у військовому матчі в селі Радча здобула перемогу павлецька команда «Сокіл», 1:2, що сповіщало про «золотий матч» із «Вихором».

Андрій Сміжак

«Золотий матч»

Цей чемпіонат видається чи не найцікавішим за останні кілька років. Уже в другому колі стало зрозуміло, що за лідерство вестимуть боротьбу діючий чемпіон «Сокіл» Павлівка, ФК «Клубівці» та «Вихор» Ямниця. Близьче до фінішу команда з Клубівців тричі поступилася і втратила всі шанси на лідерство. У підсумку «Вихор» і «Сокіл» прийшли до фіналу з однаковою кількістю очок. Згідно з Регламентом, між ними, 31 жовтня, на загідно відзначенні відкритого кількох стадіонів в Україні, відбудеться додатковий матч за перше місце.

Сам матч проходив з явною перевагою ямницької команди. На 33 хв. у ворота «Вихора» призначили сумнівний одинадцятиметровий, який вдало виконав В. Крижанівський. Вже на 38 хв. ямничанину Віталію Мухтарову вдалося зірвати рахунок в цій запеклій боротьбі.

У підсумку «Вихор» здобув перемогу з рахунком 2:1, завдяки відличній атакі Олега Гнатишна (66 хв.), Олега Гнатишна (75 хв.).

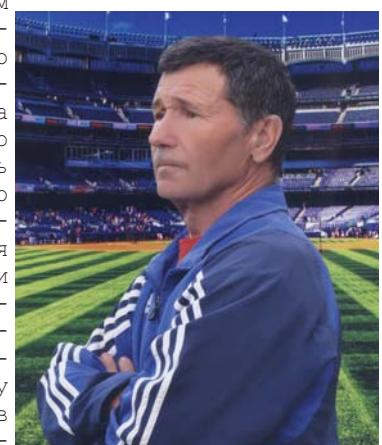
Відмінно відзначити, що минулого року «Сокіл» також став чемпіоном Тисменицького району. Тоді футболісти з Павлівки вдалося випередити свого цьогорічного суперника по «золотому матчу» аж на 6 очок. «Вихор» другий рік поспіль стає срібним призером чемпіонату.

Спортивні заліку переможцем став ямницький «Вихор» (118 очок), який випередив «Авангард» (106 очок) і «Колос» (101).

В змаганні юнацьких команд, як і минулого сезону, найкращий результат продемонстрував загідно відзначений «Авангард», який на сім очок випередив «Колос» (Братківці). Третім фінішував «Вихор» із Ямниці.

Андрій Сміжак

Михайлові Гнатишну – 65!

Уболівальники зі стажем

добрі пам'ятаю його – нестримного лівого крайнього калуського «Хіміка», івано-франківського «Спартака» та «Електрика», долин